

Bizimle ilgisi yok.

Türkiye sosyalistleri olarak enternasyonalist olduğumuzu iddia ederiz. Kendimizi kapitalizme karşı dünya çapında mücadelenin parçası olarak görürüz ve gerektiğinde başka ülkelerin aynı yönelime sahip örgütleriyle ortak bir pratik içinde bulunmayı savunuruz.

Teorimiz böyle ama pratiğimiz buna uymaz.

Konuya başka bir yönden yaklaştırmaya çalışacağım. 1981-1983 yılları arasında 30 bin civarında politik insan ülke dışına çıkmak zorunda kaldı. Sonraki yıllarda bu sayı daha da arttı. 1990'lı yılların başlarında 141. ve 142. maddelerin kalkmasıyla bunlardan bir bölümü geri döndü. Ne ki, politik göç, Türklerin yerini artan oranda Kürtlerin almasıyla 1990'lı ve 2000'li yıllarda da sürdü. Burada “görünüşte politik” olanlardan söz etmiyorum. Bunlar da fazlasıyla mevcut olmakla birlikte, 1990'lı ve 2000'li yıllarda ülkede yaşama koşulları kalmadığı için

ülke dışına çıkmak zorunda kalmış çok sayıda “gerçek politik mülteci” de bulunuyor.

1981-1983 yılları arasında yaşanan yoğunluktan sonra dış ülkelere politik göç, daha az oranda da olsa bugüne kadar sürdü.

Bu büyük politik kitle,  
Avustralya’dan Ortadoğu  
ülkelerine ve Kanada’ya kadar  
geniş bir coğrafyaya yayılmış  
olmakla birlikte, büyük çoğunluğu  
Batı Avrupa ülkelerinde, özellikle  
de Almanya’dadır. İnsanlar, başka

bir ülkeye gitmek zorunda kaldıklarında, kendi halklarından insanların daha fazla bulunduğu yeri tercih ederler. Bu anlamda Türk ve Kürt politik mülteciler boş bir alana değil, kendilerinden önce ve politik ya da politik olmayan nedenlerle gelen çok sayıda insanın bulunduğu bir alana geldiler.

Türkiye dışında yaşayan bu ülke kökenlilerin kabaca yüzde 60'ı Almanya'da yaşadığına

göre, yine kaba bir hesaplamayla politik mültecilerin de aynı oranda bu ülkede yaşadıkları söylenebilir.

İster Almanya'da isterse başka ülkelerde yaşasınlar, politik mülteciler doğal olarak geldikleri ülkenin sorunları ile yakından ilgilendiler.

Bir dönem fena da iş yapmadılar. Özellikle 1980'li ve 1990'lı yıllarda ülkedeki değişik sol örgütlere büyük ekonomik olanaklar sağlandı –bunların ne kadar kullanılabildiği ayrı sorundur- cezaevlerine uluslar arası heyetler gönderildi, işkencenin yanı sıra özellikle Kürt halkına yönelik baskılar teşhir

edildi ve bunların bir bölümü insan hakları kuruluşlarının yardımıyla biraz da olsa azaltıldı... B aşka örnekler de sayılabilir.

Ne ki, büyük bir soru ortada duruyor: Bu insanların kimisi on,

kimisi 20, kimisi çeyrek yüzyıldır Türkiye dışındaki başka bir ülkede yaşıyor. Bulundukları ülkenin sol hareketi içinde ne yaptılar? Sol, sosyalist, komünist örgütler dünyanın bütün ülkelerinde var. Kimisi zayıf kimisi

güçlü... Türkiyeli  
politik göçmenler  
yıllardır kaldıkları  
ülkelerde, bu ülkelerin  
solu içinde ne  
yaptılar?  
Enternasyonalizmin  
üzerinde pek  
durulmayan önemli bir  
çehresi de budur.

Yıllardır yaşadığı  
ülkedeki sol ile  
ilgilenmeyen, ne olup  
bittiğinden haberi  
olmayan, yılda bir  
kere 1 Mayıs'ta veya  
şu ya da bu büyük  
gösteride kendini  
gösteren sonra da  
ortadan kaybolan

insanlar ve örgütler  
enternasyonalist  
olabilir mi? Durum  
ne çare ki, böyledir.  
Kürtler için, yeterli  
olmasa da, bir  
oranda gerekçe  
bulunabilir: 25 yıldır  
süren savaş ve

bunun öncelikleri  
vardır. Ya ötekiler...

1981'den itibaren  
ilk 15 yılı anlamak  
daha kolay...  
Yabancı bir

ortamda  
yerleşmek, azçok  
uyum sağlamak,  
azçok dil  
öğrenmek,  
geçimini temin  
etmek ve bu arada  
da eskiden beri bu  
ülkede bulunan

çok sayıda  
Türkiyeli arasında  
çalışma yapmak...  
Bunların hepsi  
kolay işler değildir.  
Ya sonra...  
Sonraki 15 yılda  
ne oldu? Yeni bir  
şey olmadı...

Türkiye sosyalisti  
geldiği ülkede ne  
ise, başka  
ülkelerde de odur:  
İçine kapanık,  
başka çevrelere  
açılmakta oldukça  
ürkek, bulunduğu

toplumda ne olup  
bittiğiyle fazla  
ilgilenmeyen ve  
ilgilendiğinde de  
bunu öğrenmek,  
içinde yer almak  
ve katkı sunmak  
temelinde değil

de, “buradan  
bana ne çıkar”  
anlayışıyla ele  
alan bir insandır.

Türkiye

Cumhuriyeti  
devletini haklı  
olarak ağır  
biçimde eleştirir,  
ama onun kadar  
becerisi yoktur.  
TC, özellikle  
1995 sonrasında

ülke dışında  
yaşayan  
Türkiyeliler  
arasında ciddi  
olarak  
örgütlenmiş,  
bizim  
sosyalistlerimiz

ise bunu  
izlemekle  
yetinmişlerdir.  
Aslında  
şaşılabacak bir yan  
yok; Türkiye'de  
ne isen, ülke  
dışında da

öylesin...

Türkiye  
neredeyse 15  
yıldır yoğun göç  
alan, çok kötü

koşullarda  
çalışan yabancı  
işçilerin artan  
sayıda  
bulunduğu bir  
ülke... Garip  
gelebilir ama  
sayısı tam

olarak  
bilinemeyen  
ama az da  
olmayan politik  
ilticacılar da  
bulunuyor. Yine  
garip gelebilir  
ama gerçektir:

Türkiye,  
çevresindeki  
ülkelere göre  
“batı  
demokrasisi”  
gibi bir ülkedir...  
Ülkede işkence,  
baskı, insan

hakları ihlalleri  
fazlasıyla var.  
Ama açık işgal  
nedeniyle Irak'ı  
saymasak bile,  
Türkiye; İran,  
Suriye, Mısır,  
Pakistan ve çok

sayıda Afrika  
ülkesine göre  
daha  
“demokratik”  
olarak  
görölmektedir.

Sosyalistlerimiz  
in ÷lkede  
sayıca az da  
olmayan politik  
m÷ltecilerin ve  
yabancı  
işçilerin

sorunlarıyla  
ciddi olarak  
ilgilendiklerini  
duydunuz mu?  
Kuşkusuz  
duymadınız!He  
rkes “işçi sınıfı”

söylemini  
dilinden  
düşürmez!  
Bunlar işçi  
değil mi? Bu  
ülkede işçi  
sayılabilmek

İçin mutlaka  
TC kimliğine  
mi sahip olmak  
gerekliyor?

Biraz bekleyin.  
Burjuvazinin  
daha fazla  
kazanç  
isteğine bağlı  
olarak  
genellikle

hiçbir sosyal  
güvencesi  
olmadan  
kaçak olarak  
çalıştırılan bu  
işçilerin sayısı  
daha da

artsın, bunlara  
karşı ırkçı  
saldırıları da  
başlayacaktır.  
Siz özellikle  
Batı  
kasabalarında

görülmeye  
başlanan Kürt  
kökenli esnaf,  
küçük işyeri  
sahibi ve  
işçilerine  
yönelik

saldırıların  
sadece ülkede  
25 yıldır  
sürmekte olan  
savaş  
nedeniyle  
olduğunu mu

# saniyorsunuz?

Yıllardır  
yaşadıkları  
köylerinden,

daha sonra  
da kent ve  
kasabalarında  
n Batı ve  
Güney illerine  
göç etmek

zorunda kalan  
Kürtler,  
burada küçük  
işyerleri  
açtıklarında  
ve olağandan

daha da kötü  
koşullarda  
çalıştıklarında  
, artan oranda  
düşmanlıkla  
karşılaşıyorlar

. Onların  
gelmesi,  
yıllardır  
oranın yerlisi  
olanların  
çalışma ve

kazanma  
olanaklarının  
da bir oranda  
kısıtlanması  
anlamına  
geliyor.

Kürtlere  
yönelik  
saldırıların  
önemli bir  
nedeni de  
budur. Açıkç

a böyle  
yapılmıyor ve  
PKK gerekçe  
gösteriliyor  
ama önemli  
bir gerçek de

“yabancı”nın  
gelmesidir.

Bu

# davranışın Batı  lkelerindeki ırkçı grupların ve Nazilerin

davranışında  
n özünde  
farkı  
bulunmuyor.

“Başkasına  
olan  
düşmanlık”ı  
n aynısı ülke  
dışındaki  
insanlarımız

da da  
görülüyor.  
Sosyalistleri  
mizde aynı  
düşmanlık  
tabii ki

başka bir  
terminolojiyl  
e gündeme  
gelir.

Mesela  
bulunulan

Ülkedeki řu  
ya da bu  
sosyalist  
yada sol  
Örgüt saėdır,  
oport nisttir.

Bu nedenle  
onunla ilişki  
kurulması,  
hele de üye  
olunması ve  
çalışılması

kesinlikte  
yanlıştır.

Burada soru

şudur:  
Kardeşim  
sen kimsin?  
Bu dünyada  
kimsenin

# ciddiye almadığı Türkiye sosyalist hareketine

mensupsun.  
Kendine  
gerekçeler  
bulmayı  
bırak da,

yıllardır  
yaşadığın  
ülkede bir  
şeyler yap.  
Kapitalizme

karşı  
mücadele  
şu veya bu  
oranda her  
yerde var.

İster filanca  
örgüte gir  
ister  
falancasına,  
istersen

sadece  
ATTAC'a  
üye ol ve  
faaliyetlerin  
e katıl... H

# ayır, olmaz!

İnanılması  
zor bir olay  
ama  
gerçektir...  
Dil bilen,

öğrenmiş  
Türkiyeli  
sosyalistler  
bile,  
bulundukla

rı ülkenin  
sol  
hareketinin  
—diyelim—  
üç tane—

önemli  
teorik yayın  
organını  
okumaz,  
bazıları

bunların  
adlarını  
bile  
duymamışt  
ır.

# Sonuç olarak, Türkiye sosyalistler inin

enternasyo  
nalizmleri  
kendi  
kendilerine  
yaptıkları

bir  
saptamadı  
r,  
gerçeklikle  
ilgisi

uzaktır.

Kaldı ki,

20-25

yıldır

yaşanılan

bir ÷lkede,  
sol  
hareketle  
yakın ilişki  
içinde

olmak,  
birakin  
enternasyo  
nalizmi, sol  
olmanın da

kaçınılmaz  
gereğidir.

Haklı  
olarak  
sorarlar:  
Yıllardır  
bulunduğu

n ülkede

ne yaptın?

Ne

okudun,

ne

öğrendin,  
sol  
örgütlerle  
bağın  
nedir, ne

oranda bu  
ülkedeki  
pratiğe  
girdin?

Hiç birisini  
yapmadım  
! Kalbim  
Türkiye  
devrimi

# İçin çarptı!

# İyi,

arpsın  
bakalım!..